

Reč života - jun 2018.

“Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi Božji nazvati” (Mt 5,9).

Jevanđelje po Mateju započinje priču o Isusovoj propovedi sa neobičnom objavom blaženstava. U njoj, Isus proglašava blaženima, odnosno potpuno srećnima i ostvarenima, sve one koji u očima sveta izgledaju kao gubitnici i nesrećnici: skromni, potlačeni, krotki, oni koji su gladni i žedni pravde, čistog srca, mirotvorci. Njima, Bog daje velika obećanja: On sam će ih zasititi i utešiti, a oni će naslediti zemlju i Njegovo carstvo. Zaista, jedna istinska kulturna revolucija, koja nas zasenjuje zbog naših vidika, često zatvorenih i kratkovidnih, po kojima su takve osobe marginalne i beznačajne u borbi za vlast i uspeh.

“Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi Božji nazvati”.

Mir u biblijskoj viziji plod je spasenja koje pruža Bog, dakle pre svega to je Njegov dar. To je upravo karakteristika Boga, koji ljubi čovečanstvo i stvorenja sa Očinskim srcem i za sve ima viziju sloge i harmonije. Zbog toga oni koji rade za mir imaju neku “sličnost” s Njime, kao Njegovi sinovi.

Kjara Lubik piše: “Nosilac mira može biti onaj koji ga i poseduje u sebi. Pre svega, nosilac mira se može biti svojim ponašanjem u svakom trenutku, životom u zajedništvu s Bogom i njegovom voljom. [...] “... nazvaće se sinovima Božjim”. Dobiti ime znači postati ono što to ime znači. Pavle je nazivao Boga “Bog mira” i pozdravljajući hrišćane govorio im je: “Neka Bog mira bude sa svima vama”. Mirotvorci pokazuju da su u srodstvu sa Bogom, deluju kao Božja deca, svedočeći Boga koji je [...] postavio red u ljudsku zajednicu, koja iznedruje plodove mira”^[1].

Živeti u miru ne znači samo odsustvo sukoba; nije to ni spokojan život, sa određenim kompromisima oko vrednosti da bi bili prihvaćene uvek i po svaku cenu, već naprotiv, to je jedan izvanredan jevanđelski stil života, za koji treba imati hrabrost da se ide protiv struje.

Biti “mirotvorac”, pre svega znači stvarati uslove za pomirenje u svom i životima drugih, na svim nivoima: pre svega sa Bogom i onima koji su sa nama u porodici, na poslu, u školi, u parohiji i udruženjima, u društvenim i međunarodnim odnosima. Jedan istinski i odlučni oblik ljubavi prema bližnjem, jedno veliko delo milosrđa koje leči sve odnose.

Upravo ono šta je Horhe, mladić iz Venecuele, odlučio da čini u školi: “jednog dana, pri kraju lekcija, video sam da se neki od mojih prijatelja organizuju za proteste, na kojima su planirali da se ponašaju nasilnički, paleći kola i bacajući kamenje. Odmah sam pomislio da tako nešto nije u skladu sa mojim stilom života. Predložio sam mojim prijateljima da napišemo pismo rukovodstvu škole: na taj način mogli bi tražiti, na jedan drugačiji način iste stvari koje su oni mislili dobiti nasiljem. S nekima od njih smo ga sastavili i predali direktoru”.

“Blago onima koji mir grade, jer će se sinovi Božji nazvati”.

U ovom vremenu potrebno je hitno promovisati dijalog i susret među grupama, koje se međusobno

razlikuju po istoriji, kulturnim tradicijama, svojim pogledima, pokazujući zahvalnost i prihvatanje ovih raznolikosti i bogatstava.

Kako je nedavno rekao papa Franja: “Mir se gradi u horu razlika ... Počevši od ovih razlika uči se od drugog, kao braća. ... Imamo istog Oca, braća smo. Ljubimo se onda kao braća. Pa i kada diskutujemo među sobom, neka to bude kao braća, koja se odmah izmire, i koja onda tako i ostaju braća”^[2].

Mogli bi se potruditi da saznamo o mladicama mira i bratstva koje čine naše gradove otvorenijima i ljudskijima. Preuzmimo brigu o njima da bi i dalje rasli; doprinećemo tako ozdravljenju podela i konflikata koje postoje u njima.

Leticija Magri

^[1] Cfr. C. Lubich, *Diffondere pace*, Città Nuova, 25, [1981], 2, pp. 42-43.

^[2] Cfr. *Saluto del S. Padre*, Incontro con i leader religiosi del Myanmar, 28 novembre 2017.